

Pandemická zmluva a zmena zdravotných pravidiel WHO vytvoria perverznú motiváciu na vyhlasovanie pandémie

- editor007 | 28. března 2024

SVĚT: Svetová zdravotnícka organizácia (WHO) predloží dva nové texty na prijatie svojmu riadiacemu orgánu, Svetovému zdravotníckemu zhromaždeniu, v Ženeve na zasadnutí v dňoch 27. mája až 1. júna 2024.

Nová pandemická zmluva potrebuje na svoje schválenie dvojtretinovú väčšinu členských štátov a ak bude prijatá, nadobudne platnosť po 40 ratifikáciách. Zmeny a doplnenia Medzinárodných zdravotných predpisov (IHR) môžu byť prijaté jednoduchou väčšinou a budú záväzné pre všetky štáty, pokiaľ do konca minulého roka k nim nevyjadrili výhradu.

Poznámka: Pandemická zmluva WHO sa tiež označuje ako Pandemická dohoda a Dohoda o dohovore WHO.

Svetová zdravotnícka organizácia opisuje IHR ako „nástroj medzinárodného práva, ktorý bude právne záväzný“ pre 196 zmluvných štátov, vrátane 194 členských štátov WHO, aj keď hlasovali proti. V tom spočíva ich hrozba.

Nový režim zmení WHO z technickej poradenskej organizácie na nadnárodný orgán verejného zdravotníctva s kvázi legislatívnymi a výkonnými právomocami nad štátmi. Zmení tak povahu vzťahu medzi občanmi, obchodnými spoločnosťami a vládami na domácej pôde a tiež medzi vládami a inými vládami a [WHO](#) na medzinárodnej úrovni.

Zmeny ďalej presunú ťažisko lekárskej praxe z konzultácií medzi lekárom a pacientom v ambulancii na byrokratov verejného zdravotníctva v hlavných mestách a ústredí WHO v Ženeve a jej šiestich regionálnych kanceláriách.

Od klimatickej politiky nulového uhlíka po masovú imigráciu a politiku genderovej identity je elita „expertokracie“ v spojení s globálnou technokratickou elitou proti väčšinovému národnému sentimentu.

Roky pandémie covidu dali elitám cennú lekciu v tom, ako vykonávať efektívnu sociálnu kontrolu a hodlajú ju aplikovať vo všetkých sporných otázkach.

Zmeny v globálnej architektúre riadenia zdravia treba chápať v tomto svetle. Predstavujú transformáciu národného bezpečnostného, administratívneho a dozorného štátu na globalizovaný štát biologickej bezpečnosti.

Zmeny a doplnenia IHR rozšíria situácie, ktoré predstavujú stav núdze v oblasti verejného zdravia, udelia WHO dodatočné núdzové právomoci a rozšíria povinnosti štátu vybudovať „základné kapacity“ dohľadu na zisťovanie, hodnotenie, oznamovanie a hlásenie udalostí, ktoré by mohli predstavovať núdzový stav.

Existujúci jazyk „mal by“ je na mnohých miestach nahradený imperatívom „musí“, dokonca aj v nezáväzných odporúčaniach pre krajiny, ktoré sa „zaviažu dodržiavať“ usmernenia.

„Úplné rešpektovanie dôstojnosti, ľudských práv a základných slobôd osôb“ sa zmenilo na „princípy spravodlivosti a inkluzivity“ s rôznymi požiadavkami na bohaté a chudobné krajiny, vynakladanie finančných zdrojov a požiadavkami na farmaceutické produkty od industrializovaných po rozvojové krajiny.

S modelom financovania, v ktorom 87% rozpočtu pochádza z dobrovoľných príspevkov od bohatých krajín a súkromných darcov, ako je Gatesova nadácia, a 77% je určených na činnosti nimi špecifikované, sa WHO v skutočnosti stala systémom globálnej nadvlády verejného zdravia.

Ľudskoprávna organizácia *Human Rights Watch* tvrdí, že tento proces bol neúmerne riadený požiadavkami súkromných spoločností a vládami z bohatých krajín, ktoré sa snažia chrániť silu súkromných aktérov v zdravotníctve vrátane farmaceutického priemyslu.

Obeťami tejto „Hlavy 22“ budú národy sveta. Veľkú časť novej siete dohľadu v modeli rozdelenom na obdobie pred, počas a po pandémie budú zabezpečovať súkromné a firemné záujmy, ktoré budú profitovať z masového testovania a farmaceutických terapií.

Článok 15.2 návrhu zmluvy o pandémii vyžaduje, aby štáty zaviedli „systémy kompenzácie škôd spôsobených očkovaním bez zavinenia“, ktorými udelia farmaceutickým spoločnostiam imunitu voči zodpovednosti, čím kodifikujú privatizáciu ziskov a socializáciu strát.

Zmeny majú udeliť mimoriadne nové právomoci generálnemu riaditeľovi WHO a regionálnym riaditeľom a vlády poveria implementáciou ich odporúčaní. Výsledkom bude veľké rozšírenie medzinárodnej zdravotníckej byrokracie pod vedením WHO.

Napríklad, vzniknú nové výbory pre implementáciu a súlad, posunie sa ťažisko z bežných najsmrteľnejších chorôb na relatívne zriedkavé prepuknutia pandémie (päť vrátane covidu za posledných 120 rokov) a WHO dostane právomoc smerovať zdroje (peniaze, farmaceutické produkty, práva duševného vlastníctva) sebe a iným vládam, čím sa porušia suverénne a autorské práva.

Okrem toho je cieľom nového režimu eliminovať transparentnosť a kritickú kontrolu kriminalizáciou akéhokolvek názoru, ktorý spochybňuje oficiálny naratív WHO a vlád, čím ich povýši na dogmu. Pandemická zmluva vyzýva vlády, aby riešili „infodémiu“ falošných informácií, dezinformácií, misinformácií a dokonca „príliš veľkého množstva informácií“. Toto je cenzúra.

Zmeny sú snahou zakotviť a inštitucionalizovať model politickej, sociálnej a komunikačnej kontroly vyskúšaný s veľkým úspechom počas covidu.

Riadenie pandémie počas covidu a budúcich mimoriadnych udalostí ohrozuje niektoré základné ustanovenia *Všeobecnej deklarácie ľudských práv* týkajúce sa súkromia, slobody názoru a prejavu a práva na prácu, vzdelanie, pokojné zhromažďovanie a združovanie.

Najhoršie zo všetkého je, že vytvoria zvrátený stimul na vyhlasovanie pandémie. Nastane vzostup medzinárodnej byrokracie, ktorej definujúci účel, existencia, právomoci a rozpočty budú závisieť od častejších vyhlásení o skutočných alebo očakávaných vypuknutiach pandémie.

Záver

Vyššie uvedené bolo prevzaté z článku „[WHO chce vládnuť svetu](#)“ od Ramesha Thakura.

Thakur je senior štipendistom na Brownstonovom inštitúte, je bývalým námestníkom generálneho

tajomníka OSN a emeritným profesorom na Crawfordovej fakulte verejnej správy na Austrálskej národnej univerzite.

AUTOR: Rhoda Wilson

Zpracoval: [Badatel.net](https://badatel.net)

[ZDROJ](#)